

LÁSKA EŠTE NIKDY NEBOLA
VRAŽEDNEJŠIA.

NESPUĽANÁ

BOSORKA

KARMÍNOVÁ MOĽA: KNIHA DRUHÁ

KRISTEN
CICCARELLI

COO
BOO

Nespútaná bosorka

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Kristen Ciccarelli

Nespútaná bosorka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Od Kristen Ciccarelli vyšlo:

Edgewood

SÉRIA KARMÍNOVÁ MOĽA

Bezcitný lovec

SÉRIA ISKARI

Posledný Namsara

Uväznená kráľovná

Nebeská tkáčka

NESPÚTANÁ BOSORKA

KARMÍNOVÁ MOĽA: KNIHA DRUHÁ

KRISTEN
CICCARELLI

Preložila Mária Koscelníková

COO
BOO

Kristen Ciccarelli: Rebel Witch
REBEL WITCH copyright © 2025 by Kristen Ciccarelli:
All rights reserved.
Translation © Mária Koscelníková, 2025
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať
za účelom rozširovania v akejkoľvek forme
alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Výťažovanie textu a dát z tejto publikácie
v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4842-1
ISBN e-knihy 978-80-566-4848-3 (1. zverejnenie, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-4849-0 (1. zverejnenie, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-4847-6 (1. zverejnenie, 2025) (ePDF)

PRE VŠETKÝCH ODVÁŽNYCH,
KTORÍ SVIETIA NA CESTU

PRVÁ ČASŤ

Na začiatku bola temnota, až kým sa Sedem sestier nezasmialo a nestvorilo svet. Sestry prešli jeho vlnami, vytesali jeho pobrežia a vdýchli život všetkým veciam. Celý svet zviazali láskou, dobrom a krásou.

No na tomto svete navždy zostať nemohli. Ešte pred odchodom vybrali zopár vyvolených, ktorí v ich neprítomnosti budú dozerať na svet. A aby im pomohli, dali im dar.

Dar mágie.

A potom, ako keď zhasne plameň, sestry zmizli.

MÝTUS O STVORENÍ Z KULTU PREDKOV

PRVÁ KAPITOLA

GIDEON

 IDEON šklbol sakom ukradnutej uniformy. Zelená látka farby lesa bola pevná, akoby ju nikdy nikto nenosil.

Úbohý strážnik, ktorému ju vzal, bol práve v bezvedomí zviazaný v komore na treťom poschodí paláca Drozdoháj. Jeho štyria kolegovia už toľko šťastia nemali a ich telá teraz plávajú v ľadových vodách fjordu.

Gideon nemal na výber.

Nachádzal sa hlboko na nepriateľskom území. Keby ho tam našli, namieste by ho zabili.

V porovnaní s vysvietenou tanečnou sálou princa Sorena, v ktorej práve stál, boli jeho myšlienky temné ako noc. Hudobníci už ladili nástroje na súkromný recitál, sviece lustrov sa mihali nad nimi, sluhovia sa premieľali medzi hosťami v nablýskaných róbach a núkali im občerstvenie, než všetko začne.

Stál blízko steny a pozoroval miestnosť ako ostatní strážnici, nespúšťajúc pritom zrak zo svojho cieľa: krásnej dievčiny v zlatých šatách.

Z Rune Wintersovej.

Vedľa nej stál princ Soren a držal ju za kríže. Umbrijský princ mal na sebe na mieru ušitý oblek s rodinným strieborným erbom na plášti, ktorý mu štýlovo visel na pleci. Lačným po-

hľadom si prezeral Runine šaty a pobádal svojich zbohatlíckych priateľov urobiť to isté.

Pri pohľade na nich Gideonovi zovrela krv v žilách.

Jej šaty boli nádherné – to sa nedalo poprieť. Určite ich vyrobil špičkový dizajnér a zrejme stáli menší majetok. Lenže toto nebola Rune. Zlatá jej nesvedčala a strih pôsobil stroho. Výrazný véčkový výstrih sa jej končil len niečo nad pupkom a na zadnej strane zasa nad krížami. Tieto šaty vysielali odkaz:

Len sa na ňu pozrite, je moja!

Princ chcel, aby jeho hostia obdivovali nádhernú bosorku po jeho boku. Pre Sorena bola Rune exotické stvorenie, žijúci artefakt, ktorý si chcel pridať do zbierky.

Ak mu dala Harrow správne informácie, tak pred týždňom ju princ požiadal o ruku a Rune súhlasila s jednou podmienkou: ak ju chce Soren za ženu, musí dať Cresside armádu.

To preto sa Gideon dobrovoľne podujal sem prísť.

Len čo bude mať Cressida armádu, vyhlási vojnu Novej republiky a ak vyhrá, znovunastolí vládu bosoriek a zomrú ďalší ľudia.

Gideon to nesmie dopustiť. Pokiaľ bude Rune kľúčovou hráčkou tejto zvrátenej aliancie medzi Cressidou a Sorenom, nesmie ju nechať nažive.

Gideon mal povolenie zabiť ju a plánoval to urobiť, a to priamo tu, v tento večer.

Celý čas čakal na príležitosť, postával pri stene, potil krv v ukradnutej uniforme a prizeral sa tomu, ako Rune flirtuje so svojím snúbencom a ako jej to on opätuje. Díval sa, ako sa jej lačne dotýka rukami a ako ju hľce očami.

Privádzalo ho to do šialenstva.

Alexov hrob ešte nevychladol a Rune už je zasnúbená s iným, a rovno s princom.

Takže o toto jej celý čas išlo? Chcela princa?

Aký len bol hlupák, keď si myslel, že má u nej šancu!

Začal sa pohrávať so zbraňou upevnenou na boku. Bol viac než pripravený. Stačilo iba vystihnúť správnu chvíľu...

„Nechýba vám domov?“

Gideon si premeral okruh hostí obklopujúcich Rune a Sorena, až kým sa nepozrel na autora otázky: mladú ženu so zlatistými vlasmi zapletenými do drdola.

Rune sa zasmiala: „Vari môže človeku chýbať miesto, kde všetci túžia po jeho smrti?“

Gideon sledoval, ako si prikladá pohár so šampanským k perám a dopíja poslednú kvapku.

Za celý večer to bol už tretí.

Niežeby to bolo pre Gideona podstatné.

„Aký bol pred revolúciou?“

„My bosorky sme kedysi žili tak ako vy,“ povedala Rune a ukázala na veľkú sieň, v ktorej sa jagali lustre a mramorové stĺpy podopierali maľovaný strop. „Náš život bol plný hudby, krásy, umenia...“

To teda, pomyslel si Gideon. Lenže pre ten váš luxus sme trpeli my.

Husle zuneli čoraz hlasnejšie. Gideon sa porozhliadol po miestnosti. Hostia sa pomaly usádzali a čakali na muzikantov.

„O to nás však okradli v tú noc, keď Gideon Sharpe voviedol do paláca skupinku revolucionárov.“

Len čo ju začul povedať svoje meno, prudko na ňu pozrel.

„Zavraždil v posteli dve kráľovné, kým jeho kumpáni katovali nás ostatné na ulici. Keby ma Cressida nezachránila, zabil by aj mňa.“

Gideonovi sa zježili chlpy. *Akosi priveľa si toho vynechala, moja milá.*

„To muselo byť strašné,“ povedal princ a hánkami pomaly pohladil Rune po chrbte až ku krížom. „Som rád, že ste teraz

tu, ďaleko od všetkých tých hrôz, ktoré sa tam teraz dejú. Ste slobodná.“

Chytil ju za pás, zrejme s úmyslom utešiť ju, ale vyznelo to skôr chvastúnsky a majetnícky.

Gideon sa narovnal a nasilu sa snažil upokojiť.

„Aj naďalej tam vraždia bosorky, ktorých najväčší zločin je ten, že sú samy sebou,“ poznamenala Rune a v jeho objatí skúmala svoj prázdny pohár. „Pokiaľ nebudú slobodné všetky moje sestry, nikdy nebudem slobodná.“

Ladenie nástrojov stíchlo a muzikanti oznámili začiatok recitálu.

Hostia sa po jednom rozpráchli na svoje miesta.

Soren si prepletol s Rune prsty a viedol ju dopredu. Neprešli ani dva kroky, zaznela prvá pieseň a Rune zdesene zastala.

Gideon pozoroval jej šok.

„Je všetko v poriadku?“ spýtal sa jej princ a obrátil sa k nej.

Pieseň sa pomaly rozoznala a Gideon sa pozrel na muzikantov. Bola mu akási známa, ibaže netušil, odkiaľ.

„M-musím si prepudrovať nos,“ zahabkala rozladená Rune. „Hneď sa vrátim...“

„Nebudte smiešna, koncert sa práve začal,“ poznamenal Soren a nato stíšil hlas: „Tento recitál je na vašu počesť, Rune, pri príležitosti nášho zasnúbenia. Musíte tu zostať.“

Ruku jej zvieral tak silno, až mu tá jeho zbelela.

Gideon prižmúril oči a pri pohľade na to, ako ju Soren ťahá vpred, bol napätý ako pružina. Šli bližšie k muzikantom, od ktorých túžila uniknúť.

„Ale ja...“ snažila sa mu vymaniť zo zovretia, a len čo ju Soren schmatol pevnejšie a odmietol pustiť, Gideon sa nepozorovane priblížil z úkrytu pri stene. Strážne rozmiestnené na desať krokov od seba sa naňho razom pozreli a pripomenuli mu, že je obkľúčený nepriateľmi. Teraz ho nesmú prichytiť.

Navyše, Rune nepotrebovala záchranu, čo mu dokázala tým, že predstúpila pred Sorena a zahatala im cestu k muzikantom.

„Sľubujem vám, že to bude len minútka.“ Postavila sa na špičky, bledými rukami ho objala okolo krku, jemne mu pobožkala líce a chvíľu tak spočinula. Keď jej Soren dal druhú ruku na pás a žiadostivo ho zovrel, dodala: „Po recitáli mám pre vás pripravené niečo špeciálne, ale až keď odídu hostia.“

Pri tých slovách Gideonovi stislo srdce. Prizeral sa tomu, ako jej Soren pohladil tvár a celý priam skamenel.

„Špeciálne?“ zamrmľal princ a pobožkal Rune na pery.

Opätovala mu bozk, rukou mu vošla do hnedých vlasov a dala mu malú ochutnávku. Soren si ju pritiahol bližšie a vtedy si Gideon uvedomil, že to nerobia prvýkrát. Určite sa už bozkávali a nielen to.

To poznanie v ňom prebudilo niečo tiché a bolestné. Omotalo sa mu to okolo rebier a hrozilo, že ho stiahne do hlbín.

Stačilo.

Siahol po zbrani, ale skôr než ju stihol namieriť, Rune sa vyšmykla zo Sorenovho objatia.

„Myslím, že sa vám to bude páčiť,“ hlesla s ružovými lícami a začala sa mu vzdďaľovať. „Skúste to zatiaľ uhádnuť.“

Žmurkla naňho a princovi túžobne potemnel zrak.

Gideonovi z toho prišlo zle.

Rune sa zvrtila na päte a odišla. Princ a Gideon sa za ňou dívali, ako jej šaty povievajú v celej svojej kráse.

Rýchlo prebehla popri hosťoch náhliacich sa na miesta, i strážach pri stene. Cestou takmer vrazila do slúžky, ale včas prudko zastala. Mladá slúžka sa zapotácala aj s podnosom plným nápojov v jednej ruke a fľašou whisky v druhej.

Gideon sa prizeral tomu, ako sa jej Rune narýchlo ospravedlňuje, berie jej fľašu a mizne na chodbe.

A je to tu.

Konečne sa dočkal príležitosti.

DRUHÁ KAPITOLA

RUNE

NEPLAČ, *neplač, neplač!*

Rune zadržovala slzy, náhliac sa po chodbe popri stoicky sa tváriacich strážach v tmavozelených uniformách. Našťastie im šilty čapíc zakrývali tvár a nevidela, čo si zrejme o nej myslia.

Nesmú ju tu vidieť plakať, nesmú sa tomu prizerať.

Nech však bežala akokoľvek rýchlo, nedokázala uniknúť piesni znejúcej z tanečnej sály. Každý tón sa jej zabodával do srdca ako šíp.

Bola to Alexova pieseň.

Jej pochmúrna melódia Rune razom preniesla späť na Vlnochlad, na prah dverí do knižnice, kde sa prizerala, ako sa jej najlepší priateľ skláňa nad klavírom a svojou hudbou začarováva miestnosť.

Jej priateľ, Alexander Sharpe.

Pieseň, ktorá ju teraz doslova vyháňala, bola posledná, ktorú zložil.

Rune sa dotkla prsteňa od neho, ktorý stále nosila na znak jej vnútorného žiaľu. Úpenlivo si želala, aby ju niečo ochránilo pred tou silnou vlnou, pred neznesiteľným smútkom, ibaže to nebolo možné.

Preto sa musela z tej tanečnej sály dostať preč. Nechcela sa rozplakať uprostred oslavy jej nadchádzajúceho zväzku s princom.

Už sme mohli byť svoji.

Alex bol oveľa lepšou voľbou než Soren. Bol to jej najlepší priateľ. Okrem jej starej mamy bol jediným človekom na svete, ktorý ju skutočne miloval, a hoci ona doňho nebola práve zamilovaná, určite by sa doňho po čase zaľúbila.

Nechýbal jej však iba Alex, ale aj domov.

Domov.

To slovo ju páľilo.

V tej sieni sa jej Sorenova priateľka opýtala, či jej chýba Nová republika, a ona ju vysmiala.

Aká však bola pravda?

Rune chýbal výhľad na starkinu záhradu, na orosenú trávnu. Jazdenie na Lady najhustejšími časťami panstva, závan mora, lesa a polí. Chýbal jej vietor i búrky domova.

Umbriu a jej hlavné mesto Caelis si oblúbila. Malo peknú architektúru, umenie, kultúru, módu, jedlo, žiadnu nostalgiu za vládou bosoriek. Bolo to ideálne miesto na krátku návštevu alebo dovolenku, ibaže sem nepatrila.

Keď vtedy súhlasila, že sa vydá za Alexa a odíde z Novej republiky, vôbec si neuvedomila, ako sa bude cítiť. Nenapadlo jej, že keď opustí ostrov, zanechá v ňom svoje srdce.

Dá sa vari smútiť za miestom, kde každý túžil po vašej smrti?

Silnejšie zovrela hrdlo fľaše s whisky. *Zjavne dá.*

Keby sa jej úteku neprizeral tucet stráží, okamžite by sa z tej whisky napila. Tri poháre šampanského ju mierne otupili, zahriali a trochu rozmazali jej videnie. Takto tu totiž prežívala svoj čas po večeroch: nechala sa uniesť oparom opitosti.

Ak však chce prežiť dnešný večer, tri poháre alkoholu jej na to stačiť nebudú. Aj vaňa by bola málo.

Čím viac Alexova pieseň silnela, čím viac sa jej smutné tóny zaryvali Rune až do kostí, tým rýchlejšie bežala s nazberanými šatami v rukách a obzerala sa cez plece, či ju Soren náhodou nenasleduje.

Soren, jej snúbenec.

Rune striaslo a stále mala otupenú pokožku na miestach, kde sa jej dotkol.

Po recitáli mám pre vás pripravené niečo špeciálne, ale až keď odídu hostia.

Oblial ju studený pot.

Načo som mu to vravela?

Nič preňho nemala prichystané, iba hľadala zámienku na útek.

Pri pomyslení na to, že s ním bude neskôr osamote, jej zo-vrelo žalúdok. Radšej by sa utopila v mori s vreckami plnými ťažkých kameňov.

Prinúť ho po tebe túžiť, rozkázala jej Cressida po príchode do Umbrie. Soren Nord, umbrijský princ, musí mať oči iba pre ňu.

Koniec koncov, vo vábení mužov bola vždy dobrá.

Soren vlastnil flotilu bojových lodí a ako bývalý námorný admirál precestoval svet a rád zbieral krásne exotické veci. Do karát im hralo aj to, že s bosorkami sympatizoval a povrávalo sa, že si hľadá manželku.

Preto raz večer po opere Rune počkala, kým princ vyjde zo svojej lôže, a vedome mu vošla do cesty, zatiaľ čo Cressida sa tomu prizerala z bočného krídla. Princ do nej narazil a vylial jej víno na nesmierne drahé šaty.

Zhrozil sa z vlastnej nemotornosti, ibaže Rune mu, samozrejme, veľkoryso odpustila. Aby jej to vynahradil, pozval ju na ďalší deň na balet, a potom o dva dni do divadla. Zrazu s ním chodievala na prechádzky, previezť sa kočom či večerať osamote.

Rune ho očarila, zaujala jeho pozornosť a dokonale hrala svoju rolu, až kým nedosiahla presne to, čo od nej Cressida chcela: žiadosť o ruku.

Ibaže Rune ju, na Sorenovo prekvapenie, odmietla.

Nemôžem si vás vziať, začala svoju nacvičenú reč, nie, až kým nezachránime každú bosorku.

Či presnejšie: nevezme si ho, kým nedá Cresside armádu, vďaka ktorej vyhlási vojnu Novej republike.

Vôbec si ho nemienila vziať, ani nechcela slúžiť kráľovnej bosoriek: pre ten nápad pracovať pre Cressidu sa Rune bytostne nenávidela, ibaže Cressida jej a Seraphine zachránila život, a na rozdiel od Gideona ju netúžila zabiť ako on a celá Nová republika. A čo bolo najdôležitejšie, Cressida mala v úmysle zachrániť bosorky, ktoré v republike zanechali a ktoré tam doteraz zabíjajú.

Každý týždeň sa Rune dostali do uší mená zomrelých bosoriek. Krvavá stráž zajala Aureliu Kantorovú, mocnú sibylu – teda bosorku, ktorá dokázala vidieť minulosť, prítomnosť i budúcnosť. Teraz ju využívali na to, aby im vyzradila všetky úkryty bosoriek, čo im umožnilo ich dolapiť a neľútostne popraviť. Niekedy vykonali aj tri či štyri popravy týždenne.

Len Predkyne vedeli, čo museli Aurelii spraviť, aby z nej tie informácie vymámili.

Kedysi by ju zachránila Karmínová moľa, ibaže moľa bola teraz tu, v Drozdoháji, ďaleko od Mohylovej úžiny, pripitá od šampanského.

Len sa na seba pozri, ako tu hýriš s princami, kým zabíjajú tvoje sestry.

Opustila ich. Ak nikto Gideona Sharpa nezastaví, v Novej republike neprežije ani jediná bosorka.

Keby Rune zostala na ostrove, už dávno by Aureliu zachránila, prepašovala na kontinent a ochránila pritom aj ďalšie bosorky. Lenže tam sa dalo dostať len po mori a v každom prístave čakali lovci bosoriek aj so svojimi psami vycvičenými tak, aby zavetřili mágiu. Boli dokonca aj na lodiach, ktoré premávali medzi ostrovom a kontinentom.

Len posádka Arkádie ako jediná odmietala dovoliť Krvavej stráži aj so psami nalodiť sa na ňu, čo znamenalo, že lovci bosoriek cestovali v utajení. Len čo táto loď vstúpila do vôd Novej republiky, na palubu vyšli psy, ktoré vyňuchali každú jednu bosorku ešte na mori.

Aj keby sa Rune podarilo tú sibylu zachrániť, lov Krvavej stráže byť nezastavila. Špehovia Novej republiky prehľadávali celý kontinent v honbe za Cressidou Rosebloodovou a jej novým dvorom, a ani sibyla by im nezabránila vypátrať ich.

Nikdy nás neprestanú loviť.

Jediný spôsob, ako zachrániť bosorky, bol zničiť Krvavú stráž a zvrhnúť Novú republiku.

A to práve tak, že Cressida zasadne znovu na trón.

Pre Rune znamenala Cressidina vláda ranu do srdca, pretože Cressida bola z duše zlá a chladnokrvná vrahyňa, lenže v porovnaní so spoločnosťou, ktorá dievčatá ako Rune zavesila dole hlavou za členky, podrezávala im hrdlá a prizerala sa, ako im z nich vyteká krv, bola Cressida menšie zlo.

Za vlády bosoráckej kráľovnej budú bosorky v bezpečí.

Cressida sa vďaka Sorenovi postará o to, aby už nikto viac neuložil ani jednu bosorku.

Teraz bola v hlavnom meste a hľadala spojencov, no čoskoro sa vráti a podpíše so Sorenom zákonnú zmluvu, ktorou spečatia ich spojenectvo. A jej podmienkou je sobáš princa s Rune.

Konečne mala toaletu na dohľad a pozrela sa na dvere. Čoskoro bude môcť podľahnúť emóciám, aspoň na chvíľu. A keď tá chvíľa skončí...

Rune vkĺzla dnu a dvere sa za ňou hlučne zavreli.

SVIECE NA NÁSTENNÝCH STOJANOCH A DRŽIAKOV NA RÍMSE UMÝVADLA OSVETĽOVALI TMAVÚ MIESTNOSŤ. Rune prešla k umývadlu, odzátkovala fľašu whisky a poriadne si odpila, až ju z toho páľil jazyk i hrdlo.

Myslela som si, že to už mám za sebou.

Dúfala, že to bude ľahké, hrať sa na niekoho iného jej predsa ide dokonale, takže tváriť sa ako užasnutá snúbenica by mala byť hračka.

Lenže odkedy zomrel Alex, všetok flirt, darebáctva a klamstvá si vyžiadali svoju daň – napríklad to, že takmer skolabovala pred očami Sorenových priateľov, a že tu teraz pije whisky.

Po úteku z Novej republiky si hlúpo myslela, že tu bude konečne sama sebou. Už viac nebude hlúpa a plytká vymetačka bálav, ale bosorka pred očami všetkých. Skutočná Rune Wintersová.

Kto to je? Kto je pravá Rune Wintersová?

Radšej si na to ani neodpovedala.

Na tom nezáleží. Cressida potrebuje armádu, Soren jej ju ponúkne a Rune to musí zabezpečiť. Záleží skôr na tom, kým Rune musí byť: dievčaťom, ktoré skoncuje s Krvavou strážou a konečne sa postará o bezpečnosť všetkých bosoriek.

Zvládneš to, spomeň si, čo všetko je v hre.

Znovu si odpila whisky, až ju z toho striaslo, a pozrela sa do zrkadla na svoju uplakanú tvár. Mala začervenané oči a nos i líca celé zrumenené.

Obzrela si zlaté šaty od Sorena. Vôbec neboli podľa jej vkusu. Zlatá má odev len zvýrazňovať, ináč priťahuje priveľa pozornosti. A ten strih... bol až príliš odhaľujúci.

Nenávidela ich.

Pripomenuli jej iné, tie, ktoré jej nesmierne svedčali, pretože ich darca vedel nielen, čo pristane jej telu, ale aj duši.

Rune tú myšlienku ihneď odohnala. Nemieni myslieť na Gideona Sharpa. Už naňho nikdy nechce myslieť.

Neúspešne.

Gideon, podobne ako Alex, požiadal Rune... nie však o ruku, ale o partnerstvo, spoločnú budúcnosť.

Zovrela ruky do pästí.

Gideon ťa skutočne nemiloval! Zaľúbil sa do dievčata, na ktoré si sa hrala, takže na žiadnej žiadosti nezáleží.

Gideon by nikdy nemohol milovať bosorku.

Nevedela sa rozhodnúť, čo ju frustruje viac: či to, že ju Alex miloval, alebo že Gideon ju nemiloval.

Rune si bola istá, že kapitán Krvavej stráže po nej pôjde, ako sa zaprisahal, ibaže prešli už dva mesiace a zľahla sa po ňom zem.

Možno usúdil, že mu za pomstu nestojím.

Možno už na mňa zabudol.

Rune zovrela päste.

Koho zaujímajú jeho dôvody? Už viac do jej života nepatrí.

Oči ju pálili od slz, ktoré boli ostrejšie než tá whisky. Rune si znovu odpila a dúfala, že ju to otupí dostatočne na to, aby sa zvládla vrátiť do tanečnej sály. Určite už Alexovu pieseň dohrali.

Jej nohy však odmietali urobiť krok.

Rune sa pozrela na prsteň a odložila fľašu.

Už ho viac niet a nikdy sa nevráti. Žiaľla si za ním dva mesiace, teraz nastal čas pohnúť sa ďalej.

Alex by určite pochopil jej dôvody na sobáš so Sorenom. Nepáčilo by sa mu to, ale pochopil by to a odpustil by jej.

Práve myšlienka na to, že Alex – milý, dobrý a spoľahlivý človek – jej odpustil, ju ničila.

Namiesto toho, aby sa vzchopila, stal sa pravý opak. Niečo sa z nej snažilo dostať na povrch. Schmatla keramické umývadlo a zúfalo sa snažila udržať to v sebe.

Nedokázala to.

Žiaľ v nej vybuchol ako sopka.

Pustila sa do tichého, usedavého plaču. Smútok ju zovieral ako okovy a ťahal ju svojou váhou k zemi. Tak veľmi ju pohltil, že si takmer nevšimla kohosi vojsť.

Všetko pred očami mala rozmazané, ale napriek tomu zbadala postavu v tmavozelenej uniforme.

Skvelé, Soren za mnou poslal jedného zo svojich poskokov.

To nemôže mať ani päť minút pokoja osamote?

Bude to takto po zvyšok jej života?

Zotrela si slzy a rozhodla sa využiť svoju zbraň – úsmev, ktorý zakryl prázdnotu v jej vnútri. Chystala sa ho použiť na nič netušiaceho strážcu, ibaže ju v tom zastavila tvár v odraze zrkadla. Tie kruté ústa by spoznala kdekoľvek.

Gideon si nadvihol čiapku a namieril na ňu pištoľ.

Len čo sa im stretli pohľady, Runino srdce sa rozbúchalo silou hurikánu.

Myslela som, že si na mňa zabudol.

TRETIA KAPITOLA

GIDEON

ÝM mieril na Rune, urobil prvú chybu tohto večera.

Pozrel sa na ňu pred výstrelom.

Prebodli ho jej chladné sivé oči – tie oči, ktoré ho máтали noc čo noc. Oči dievčata, na ktoré túžil zabudnúť.

Prečo plače?

Gideon pevne zovrel pištoľ.

Na tom nezáleží. Je mi to jedno.

Ibaže jej slzy sa nedali nevidieť, a ani tá fľaša whisky, ktorá bola značne prázdnejšia, než keď s ňou odchádzala z tanečnej sály.

Pri pohľade na ňu hrozilo, že v ňom vypukne ten nebezpečný, ničujúci cit. Musí sa pred ním obrniť.

„Niektoré veci sa nikdy nezmenia, však?“ ticho povedala Rune jeho odrazu v zrkadle. Gideon odolal nutkaniu prezrieť si jej zlaté šaty zblízka.

Do pekla, už ju zastrel!

„Prenasledovať dievča až na toaletu s úmyslom zavraždiť ho je tvoj každodenný chlebiček, však, Gideon?“

„Zvláštne, celý večer si nedokázala prestať vyslovovať moje meno.“

Venovala mu pohľad tvrdý ako oceľ. „Čo by povedal tvoj brat na to, keby ťa tu teraz videl?“

Jej slová boli ako facka. Snažil sa ich otriasť a nútil sa myslieť na to, že táto bosorka je kráľovnou pretvárkou. Oklamala ho predsa, že je nevinné dievča, ktoré ho dokonca milovalo, a pri tom tajne zachraňovala bosorky pre Cressidinu armádu. Nehovoriac o tom, že sa zasnúbila s Alexom.

Alex...

„Môj brat je kvôli tebe mŕtvy.“

Otočila sa mu tvárou v tvár a on si nedokázal pomôcť a musel prejsť očami po tom neúprosnom hlbokom výstrihu jej šiat. Až priveľmi sa do nej vpíjal pohľadom.

Nasucho prehltol. „V tých šatách vyzeráš smiešne.“

Klamár!

Rune sa chytila návnady a blysko sa jej v očiach. „Soren by určite nesúhlasil. Nevie sa odo mňa odlepiť.“

Akoby mu do žíl vliala jed.

Vztýčila bradu a uškrnula sa.

Spomenul si na to, ako si s princom preplietla prsty, ako ho náruživbo bozkávala a za každých okolností stála po jeho boku a dovolila mu pýšiť sa ňou pred jeho priateľmi.

S Gideonom taká nikdy nebola.

Bola to trpká pripomienka toho, že jej nikdy nebude rovný. Ako len mohol uveriť tomu, že by sa zahadzovala s niekým ako on?

Odjakživa bol smoliarom.

„Vidím, že si výrazne zdvihla latku a ulovila si si princa,“ odvrkol.

Nasadila si masku, ibaže túto nepoznal. Nebolo na nej vidieť ani náznak tej ľahkomyselnej vymetačky bálov. Teraz z jej výrazu tváre nedokázal vyčítať absolútne nič.

„Práve naopak, v poslednom čase mi bohato stačí, ak ma moji nápadníci nechcú zabiť. Niektorí by povedali, že moje očakávania sú celkom nízke.“

„Ako myslíš.“ Vystrel sa, napriamril ruku a chystal sa to konečne ukončiť. „Som rád, že sa Alex nemusí prizerať tomu, ako rýchlo si naňho zabudla.“

Jeho slová ju badateľne zaboľeli. Zovrela ruky do pästí. „Keby ešte žil, tak by som to robiť vôbec nemusela.“

„Iba dovtedy, kým by nezistil, aká si malá zákerná...“

Hodila po ňom fľašu s úmyslom trafiť mu hlavu.

Stihol sa uhnúť, pričom mu vánok okololetiacej fľaše postrapatil vlasy. Fľaša sa rozbila o stenu za ním a alkohol mu poffíkal zátylok. Zrazu sa popri ňom mihla zlatá šmuha a takmer neskoro si uvedomil, že Rune sa rozbehla k dverám.

Čakal skôr, že bude čarovať, a nie že po ňom hodí fľašu.

Pohotovo ju schmatol za pás a sotil o stenu, až jej pritom vyrazil dych. Nestihla sa spamätať, a už jej jednou rukou zovrel zápästia a pritláčal ich o stenu nad hlavou. Nato jej medzi nohy strčil koleno a uväznil ju.

Rune zhíkla a vyplašene naňho zízala.

Druhou rukou jej pritlačil zbraň na spánok.

Pohltila ho jej vôňa: borievka a morská soľ. Hrozilo, že jej podľahne. Nasucho prehltol a jeho srdce sa rozbúšilo. Stáť tak blízko nej bolo veľmi nebezpečné.

„Kiežby sa Alex nikdy nevrhol pred tú guľku,“ povedala. „To ty by si mal byť mŕtvy! Kiežby si to bol ty!“

Jej slová ho zasiahli ako hrdzavá čepeľ do brucha.

Koľkokrát si už prial to isté?

Všetko to mal stále pred očami: ako mu Cressida nariadila, aby šiel s ňou, ale keď odmietol, zdvihla zbraň a vystrelila... ako sa Alex vrhol medzi neho a guľku.

Stále si vedel vybaviť Runin výkrik, ako celá od krvi objíma Alexa, kým jej zomieral v náručí.

Ale aj tak: keby Rune nepomohla Cresside Rosebloodovej, Alex by bol ešte nažive. Cressida bola síce tá, ktorá strieľala,

ale Rune ju kryla a celý ten čas spriadala plány s Gideonovou najväčšou nepriateľkou. Teraz sa dokonca snažila posadiť túto vrahyňu naspäť na trón.

To preto si tu.

Tým, že sa do nej zamiloval, sklamal republiku. Dlho ju podozrieval, že je Karmínová moľa – zlovestná bosorka, ktorú lovil dva roky – a napriek tomu podľahol jej čaru.

Ibaže Rune ho nikdy nemilovala. Celé to bolo len divadielko. Kým sa tvárila, že má oňho záujem, v skutočnosti bola zamilovaná do jeho brata.

Čo mu to vtedy povedala?

Alex je dvakrát taký muž, aký ty kedy budeš.

Prinútila ho veriť, že niekto ako ona môže milovať niekoho, ako je on. Celé to však bolo klamstvo. Nikdy jej nebol rovný a vždy to tak zostane.

Gideon však nechcel vidieť pravdu.

Chcel Rune.

Pretože som slaboch.

Láskou k nej sklamal republiku, ktorú sa snažil budovať; sklamal svojich priateľov a vojakov, ktorým mal stáť po boku, a občanov, ktorých slúbil chrániť. Rune ho oslabil a pre tú slabosť zomreli ľudia. Ak ju nepotlačí, nič sa nezmení.

Preto bol tu; aby si zo srdca vyrval túto slabosť. A podarí sa mu to jedine tak, že zničí jej pôvodkyňu: Rune. Len čo mu po nej v srdci zostane diera, naleje do nej roztavenú oceľ, kým sa nezocelí. Kým nebude silnejší a chladnejší než samotné železo.

Ešte viac jej pritlačil hlaveň zbrane na spánok.

Ani sa nezaškľabila. Neodvrátila pohľad a dívala sa mu priamo do očí, akoby na túto chvíľu čakala celý ten čas. Akoby čakala naňho.

„Tak do toho, vystrel.“

„Aj to urobím.“

„Naozaj? Dokáž to.“

Zabudol, ako sa jej zlosť zrkadlila v očiach, keď sa hnevala. Bola ako búrka, do ktorej túžil vojsť.

„Obaja vieme, čo chceš urobiť. Konečne máš na to príležitosť.“

Pohľad mu sklúzol na jej ústa. „Nemáš ani najmenšie tušenie, čo ti chcem urobiť.“

Z tejto blízkosti si všimol úplne všetko: jej začervenané oči, zružovenú tvár, vyschnuté slzy na lícach.

Alkohol v jej dychu.

Vedel, že si z času na čas vypila, ale nikdy nie takto.

Zamračil sa. „Razí z teba ako zo suda!“

„Si ty ale džentlmen,“ povedala tlmeným, chrapľavým hlasom.

„Nikdy som ním nebol.“ Naklonil sa k nej bližšie. „A ak si si ma s ním pomýľila, máš smolu.“

Nedalo sa nevšímať si každý centimeter jej tela. Jej hrejivé stehná, ktoré rozrazil kolenom, šialene bijúce srdce, ktorého tep cítil na dlani. Bola rovnako malá a jemná, akú si ju pamätal. Bola bezchybná, rozkošná.

Pocítil zúfale nutkanie chytiť jej tvár do dlaní a spýtať sa, čo sa jej stalo, prečo plakala.

Odolal mu.

Toto bolo presne to, čoho bola schopná: prichádzal pri nej o rozum.

Je to chladnokrvná zvodkyňa, nedovoľ jej znovu ťa oklamať.

Rune otvorila ústa, zrejme v úmysle ďalej ho urážať, keď sa zrazu z chodby ozvali výkriky niekoľkých strážcov a obaja na mieste zamreli. Z chodby sa niesol dupot. Zrejme zareagovali na rozbitú fľašu a hľadali vinníka.

Gideon sa porozhliadol po toalete. Jediný únikový východ boli dvere za ním, z ktorých sa vychádzalo na chodbu, po ktorej

prichádzali stráže. Len čo na Rune vystrelí, prezradí sa. Zároveň ho tu stráže poľahky obkľúčia.

Je mŕtvy muž – ba horšie –, pokiaľ ho zatknú, upadne do Cressidinej nemilosti a to nesmie znovu dopustiť. V takom prípade by si radšej zobral život.

Pod palcom na Runinom zápästí cítil, že sa jej zrýchlil tep. Ak začne volať o pomoc, určite ho tu nájdu.

„Opováž sa kričať,“ šepol, keď sa priblížili stráže, stále držiac zbraň pri jej hlave, „a vystrelím ti mozog.“

„Ak budem mlčať, aj tak ma potom zabiješ.“

To je pravda, ibaže mal pocit, že túži žiť o niečo dlhšie. Pretože nevykrikla.

V duchu si nadával za to, čo s ním porobila. Mal sem vojsť, zastreliť ju a odísť. Nemal myslieť, len konať.

Vždy mal však radšej autentickú a divokú Rune, než tú jej fajnovú a strojenú verziu. Keby tu našiel krásne dievča s dokonale uhladenými vlasmi i šatami, ako si pudruje svoj dokonalý noštek, zrejme by ju rovno zastrelil.

Namiesto toho našiel túto Rune.

Jeho Rune.

Zlomenú.

Vo svojej podstate jej túžil zakloniť hlavu a bozkávať ju, až kým mu nevyzradí pravý dôvod jej plaču.

Nie! Zatal zuby. Práve to nechcem!

No teraz na to už nedokázal nemyslieť. Myseľ ho viedla na čoraz šialenejšie chodničky. Keď boli naposledy takto blízko, ležala pod ním v jeho posteli a on ju uctieval svojimi ústami a šepkal jej krásne neslušnosti. Oddali sa jeden druhému, ibaže teraz trpel pre následky tohto rozhodnutia.

Pre toto dievča.

Tak veľmi túžil byť jej hoden, odvážil sa v to dúfať. Bol neskutočný hlupák.

Už nikdy nenaletím jej trikom.

„Môžeš mi vysvetliť,“ pokračoval šeptom, načúvajúc tích-
nucim krokom stráží, „prečo by si umožnila Cresside prevziať
moc, hoci vieš, čoho je schopná? Vari túžiš po hrôzovláde a kr-
viprelievaní?“ Musel na to poznať odpoveď.

„Myslíš pre ľudí, ktorí sa ma neustále snažia uloviť a chcú
mi podrezať hrdlo?“ zvrátila svoje dokonalé obočie. „Čo iné by
som im mala dopriať?“

Prižmúril oči. „Keď bude po všetkom a tie tvoje vzácne bo-
sorky budú v bezpečí, tak za vlády tvojej tyranskej kráľovnej na
svojom temnom tróne budeš vydatá za princa, ktorý sa k tebe
správa ako k cennej trofeji. To chceš? Chceš byť ako výstavný
kus v sklenenej vitríne?“

Zdalo sa, že ju jeho slová vykoľajili, no napokon vzdoro-
vito zdvihla bradu. „Soren ma urobí oveľa šťastnejšou než iní
muži.“

Ach, a on bozkával ústa, z ktorých vyšli takéto odporné
slová.

„Ich možno oklameš, ale mňa nie. Len sa na seba pozri! Ničíš
sa alkoholom, aby si s ním dokázala prežiť večer.“ Pripomenulo
mu to jeho vlastnú nedávnu minulosť. Vôbec sa mu to nepáčilo.
„Manželstvo s ním budeš nenávidieť.“

„Nemáš ani poňatia, čo ja nenávidím.“

„Čudovala by si sa.“

V očiach sa jej zablysko. „Vôbec ma nepoznáš.“

„Rune Wintersovú možno nepoznám,“ šepol iba kúsok od jej
pier, „ale Karmínovú moľu áno. A ju nikto v kletke neuväzní.“

Rune sa zháčila. „Prestaň s tým.“

„Už teraz ľutujem muža, ktorý jej pristihne krídla.“

„Sklapni!“

„Rozlúč sa s vlastnou slobodou, Rune!“

„Drž hubu!“

Vrhla sa naňho a Gideon ledva udržal jej zápästia. Zabudol, akú má silu, hoci bola oveľa útlejšia. Musel odtiahnuť koleno, aby nespadol.

To bola druhá chyba tohto večera.

Rune mu kolenom vrazila rovno medzi nohy.

Tá bolesť mu otupila zmysly, prešla ním ako prúd a miestnosť pohltila bieloba. Prehol sa v páse, spadol na zem do kaluže whisky a úlomkov skla, a pri tej neznesiteľnej bolesti v slabinách sa mu zahmlil zrak. Schúlil sa do kľbka, aby sa chránil, keby sa o to náhodou pokúsila znovu.

Rune vzala do rúk jeho zbraň. „To máš za to, že si ma odovzdal na čistky.“

Gideon zastonal od bolesti.

Dvere sa otvorili.

Miestnosť naplnila vôňa krvi a ruží. Už neboli sami.

„Ale, ale, Gideon Sharpe!“ ozval sa hlas, ktorý ho doteraz mátal v nočných morách. „Aké príjemné prekvapenie!“

Zrazu naňho sadol jej tieň. Krv v jeho žilách sa zmenila na ľad. Gideon ani len nezdvihol zrak. Dobre vedel, že prišla bossorka s vlasmi bielymi ako breza a očami studenými ako ľadový oceán.

Cressida Rosebloodová.

Gideon zavrel oči.

Do čerta!

Vždy si navrával, že radšej umrie, než sa znovu ocitne v jej pazúroch, a že ak sa znovu stane jej väzňom, nájde spôsob, ako s tým skoncuje.

Pozrel sa na svoju pištoľ v Runiných rukách.

Zrejme sa mu to nepodarí.

ŠTVRTÁ KAPITOLA

GIDEON

STRÁŽE ho schmatli za ramená a postavili na nohy. Potom mu dali ruky za chrbát a nasadili na ne putá.

Cressida... bola tu. Mala mokré vlasy, akoby práve prešla búrkou, jej pohľad bol ako rana nožom do srdca. Gideonovu bolesť vystriedal tupý strach.

Práve prežíval svoju najhoršiu nočnú moru.

Cressida skákala pohľadom medzi ním a Rune, ktorá stále zvierala jeho pištoľ a mierila naňho. Mladá kráľovná bosoriek sa na nich spýtavo dívala, ale nič nepovedala, iba nastavila strážam ruku a žiadala kľúče od jeho pút.

„Ava, ty zostaneš tu,“ oslovila mladú ženu, ktorá prišla spolu s ňou. „Ostatní vypadnite!“

Gideon si uvedomil, že to dievča bolo Ava Saersová, bývalá jazvárika sestier Rosebloodových. Počas vlády kráľovských sestier si bohaté bosorky najímali jazváriky – talentované umelkyne, ktoré za účelom zberu krvi na kúzlenie vytvárali na telách bosoriek z jaziev krásne vzory. Sestry Rosebloodové si ich rady robili samy, ale pri špeciálnych príležitostiach dali priestor Avinmu talentu. Spomenul si, ako im raz Ava vyrezávala vzor veľmi precíznym spôsobom.

Bola jednou z prvých bosoriek, ktoré Karmínová moľa dostala z jeho ciel.

Gaštanové vlasy mala štýlovo zapletené na boku a keď kráčala ku kráľovnej, jej zaфіrové šaty sa leskli vo svetle sviec. Zrejme ju pozvali na dnešný recitál.

Ešte koľkým bosorkám poskytuje Soren útočisko?

Ava otvorila flitrovanú kabelku a vybrala z nej malý nožík.

Cressida si sňala plášť, nechala ho spadnúť na zem a vystavila mu na obdiv obe ruky. Strieborné jazvy pokrývali každý centimeter jej kože. Gideon všetky z nich dôverne poznal. Od zápästí až po plecia sa jej tiahla záplava kvetov.

Ava začala Cresside vyrezávať jazvu ľalie s precíznymi lupeňmi.

Vo vzduchu sa rozvinula vôňa Cressidinej mágie: medený podtón krvi zmiešaný s presladenou vôňou ruží.

Keď bola Ava hotová, Cress si namočila prsty do krvi. Ako sa kráľovná bosoriek skrčila a začala na podlahu kresliť jasnočervené kúzelné znaky, Gideon zbledol. Vo vzduchu začala hustnúť mágia a len čo sa jej nadýchol, prišlo mu zle.

Okolo nôh sa mu začal ovíjať hrubý neviditeľný brečtan a prikoval ho k zemi, ibaže tým to neskončilo: obmotával sa mu okolo rúk, hrude a ramien. Nemohol sa ani pohnúť.

Snažil sa kúzlou vzdorovať, mykal sa a zatínal zuby, akoby dokázal kúzlou prelomiť iba silou vôle. Čím viac sa vzpíeral, tým pevnejšie ho brečtan zvieral.

Cressida ho poľahky spútala.

Zaslúžiš si to.

Keby nezaváhal pri pohľade na plačúcu Rune, keby hneď vystrelil, teraz by už bol na ceste do Caelisu. Misia by bola splnená.

Cressida vstala a podišla k nemu.

„Rune?“ oslovila ju a obzrela sa cez plece. „Nepočula si, čo som povedala?“

Gideon ju našiel pohľadom. Stála iba niekoľko krokov od nich, akoby na mieste zamrzla. Naďalej naňho mierila pištoľou a v sivých očiach jej nedokázal nič vyčítať.

Ich pohľady sa stretli a mal pocit, akoby sa medzi nimi zabýslo.

Ukonči to. Ukonči moje zúfalstvo.

Rune vedela, čo mu Cress kedysi spôsobovala a preto tušila, čo ho čaká.

„Rune!“ Uprel na ňu zúfalý pohľad. „Strieľaj!“

V očiach mala divokú búrku. Ak by stlačila spúšť, nebolo by to zo súcitu, ale z oveľa silnejšieho dôvodu.

Cressida si zastala medzi nich. „Daj tú pištoľ Ave.“

Ten rozkaz ju ako lusknutím prsta vytrhol z tranzu.

„Rune, pištoľ.“

Rune sa pozrela na zbraň v jej rukách a napokon ju poslušne podala Ave.

Už sa viac na Gideona nepozrela. Obrátila sa a odišla preč, stúpajúc po úlomkoch skla. Dvere sa zavreli a Gideon sa ocitol v pazúroch Cressidy a jej jazvárky.

Akoby na ňom Rune vôbec nezáležalo.

Ava prešla k umývadlu a odložila pištoľ na jeho okraj. Potom sa chvíľu obzerala v zrkadle a upravila si mejkap.

„Konečne sme zase spolu.“

Odvrátil zrak od dverí, ktorými pred chvíľou vyšla Rune, a znovu sa pozrel na svoju nepriateľku.

Cressida Rosebloodová bola nádherná, ale chladným a dešivým spôsobom. Ako ľadová víchrica, v ktorej ak sa stratíte, zomriete.

Cresside z predlaktia kvapkala krv a mala od nej zaľúlané prsty. Podišla k nemu bližšie. Vytiahla nôž, pritlačila mu jeho čepeľ v tvare polmesiaca pod krk a prinútila ho pozrieť sa na ňu.

Kým mu čepeľou jemne sklzála po krku, spýtala sa ho: „Prišiel si na Drozdoháj sám?“

Vyschlo mu v ústach. „Áno.“

Obišla ho, nožom sa mu pritom obtierala o plec a prešla ním na chrbát. Cítil, že mu strká do pút kľúč, na čo okovy spadli na zem.

Pokúsil sa schmatnúť jej nôž, alebo rovno ju, ibaže jej kúzlo mu pevne zvieralo ruky.

Cressida ho stále obchádzala a prechádzala mu nožom po tele, až kým znovu nestála pred ním. Zavadila nožom do goliera saka ukradnutej uniformy, zatočila ním a odopla mu vrchný gombík. Potom mu natrhla tielko.

Srdce mu bilo ako splašené.

„Prečo si prišiel?“

„Zavraždiť Rune Wintersovú.“

Pokračovala vo svojej hre a nožom mu odopla ďalší gombík saka a ešte viac roztrhla jeho tielko. „Prečo?“

Gideon nasucho prehltol. „Aby som zabránil spojenectvu medzi tebou a Sorenom Nordom.“

„Bola šťastná, že ťa vidí?“

Gideon sa odmlčal. Nerozumel tejto otázke.

Cressida chvatne potiahla nôž nižšie, úplne mu rozopla sako a roztrhla tielko, čím odhalila jeho hrud'

Nadvihla kútik úst a premeriavala si ho od hrdla až po brucho. Ten pohľad dobre poznal a obľal ho studený pot.

„Ukradol si mi úplne všetko, Gideon.“

„Som si istý, že to bolo opačne.“

„Chcem ti odpustiť, naozaj.“

Odpustiť? Ty mne?

„Po tom, čo si zavraždil moje sestry som túžila, aby si trpel. Dlho som premýšľala nad tým, ako sa pomstím, keď znovu padneš do mojich rúk. Ale uvedomila som si... že som vlastne tvojou dlžníčkou.“

Vypleštil oči.

Vari sa zbláznila?

Cressida ho schmatla za bradu a prinútila ho pozrieť sa na ňu. Pohľad do jej ľadovomodrých očí ho mrazil až na kosť.

„Vďaka tebe som si uvedomila, že som svoje sestry považovala za samozrejmosť. Vďaka tebe som pochopila, ako veľmi ich potrebujem. S Elowyn a Analise sme spolu oveľa silnejšie, a práve preto,“ usmiala sa a odhalila všetky zuby, „ich chcem vzkriesiť.“

Načisto zošalela.

„Z tvojich sestier ostali už len kosti.“ Naisto to však nevedel. Počas chaotického Úsvitu telá Analise a Elowyn zmizli. Všetci sa domnievali, že ich ukradli a zneuctili, alebo hodili do masových hrobov určených pre bosorky zabité počas revolúcie.

„Ach, Gideon,“ Cressida sa zasmiala. „Myslíš si, že by som svoje sestry nechala zhnúť?“ pokývala hlavou a plavé vlasy jej pokryli chrbát ako sneh. „Ich telá som ukryla do bezpečia. Dva roky som ich konzervovala mágiou.“

„To nie je možné.“

Ibaže ona bola Cressida Rosebloodová. Vedel, čoho všetkého je schopná.

„Kúzlo vzkriesenia si vyžaduje obeť niekoho z blízkej rodiny, s pevným putom so zosnulými.“ Naklonila hlavu a prižmúрила oči. „Vykúzlím ho aj zo sna.“

„Celá tvoja rodina je mŕtva, už nikoho nemáš,“ podotkol.

„Ó, to si na omyle.“

Zachmúril sa. *Ako to myslíš?*

„Mám strateného súrodenca,“ usmiala sa. „Nanešťastie netuším, kto to je, ani kde sa nachádza. Ani jedna zo síbýl, ktoré pre mňa pracujú, ho nedokáže uvidieť. Ktosi ho musel zamaskovať starodávnym kúzlom. Uvidíme, dokedy to vydrží.“

Takže rod Rosebloodovcov má ďalšieho dediča?

Hruď mu oťažela od hrôzy. Samotná Cressida bola síce nebezpečná a mohla sa zmocniť trónu, no udržať by si ho nedoká-

zala. Po čistkách počet čarodejníc drasticky klesol. Ľud si dobre pamätal tyranu z konca vlády bosoriek a znovu by ju neuvítal. Rešpekt by si musela vydobyt' silou a zastrašovaním, a práve na to potrebovala Sorenovu armádu.

Vie o tom Rune?

Elowyn s Analise boli oveľa mocnejšie a zákernejšie než Cressida. Mučili Gideonovu matku a dohnali jeho rodičov na smrť. Ak ich Cressida vzkriesi, vrátia sa v plnej sile a skoncujú s Novou republikou.

„Ale dosť o mne.“ Rukami mu prešla po chlopniach saka a zvliekla mu ho spolu s roztrhaným tielkom z pliec. Celý čas mu pritom uprene pozerala na vypálenú značku na hrudi.

Na jej značku.

„Teraz hovorme o nás. Robím to pre tvoje dobro, Gideon.“

„O tom pochybujem,“ zamrmľal a snažil sa prísť na to, o čo jej ide.

„Na to, aby som ti odpustila, ti musím veriť.“

Priblížila sa k nemu, až kým ich od seba nedelili len centimetre. V jej blízkosti sa mu chvelo celé telo, jej kúzelný brečtan ho zvieral ešte tuhšie.

„A ak ti mám veriť, musím sa uistiť, že si môj.“ Nato jemne prešla nožom po jeho odhalených kľúčnych kostiach. „Iba môj.“

Nemohol sa znovu stať tým Gideonom z minulosti – úbožiacom, ktorý sa za ňou plazil noc čo noc, ako týraný pes za svojím pánom v nádeji, že tentoraz ho možno nečaká kopanec do rebier, ale štipka nehy.

Ale ty už taký nie si.

Tamten Gideon nemal na výber a musel sa jej podvoliť, pretože mala v rukách životy jeho milovaných.

„Nedokážeš mi ujsť. Aj počas mojej neprítomnosti som ťa mätala na každom kroku a vkradla sa ti do každého sna. Alebo sa mýlim?“

Gideon sa napäto usmial. „Úprimne? Nikdy na teba nemyslí.“

„Klamár!“ zlovestne sa zaškľabila a znovu mu priložila nôž pod krk. „Ohol si sa raz, ohneš sa i druhý raz. Do úsvitu ma o to budeš prosiť, ako za starých čias.“

Táto predstava ho desila viac než čokoľvek iné.

Gideon sa na ňu odhodlane pozrel a snažil sa tým zamaskovať vlastný strach. „Rob si so mnou, čo chceš, ale už ma viac nezlomíš.“

Kde sa naučil takto klamať svojej nepriateľke do tváre?

Asi od Rune.

„Všetci, na ktorých mi záležalo, sú mŕtvi,“ povedal, keď mu pritlačila chladnú oceľovú čepeľ na kožu. „Niet ničoho, čím by si ma mohla vydierať.“

Oči sa jej zablyslí ako ľad. „Keby to bolo tak, zastrelil by si Karmínovú moľu a vykradol sa z Drozdohája, než by si to niekto všimol.“

Zachmúril sa. *Kam tým mieri?*

„Vidím, ako sa na ňu dívaš, Gideon. Kedysi si sa tak díval aj na mňa.“

Takmer ho to rozosmialo. „Na Rune?! Nebuď smiešna!“

„Nepretvaruj sa.“ Jej hlas ochabol. „Nie som slepá. Rune je krásna. Nečudujem sa, že ťa to pokúša.“

Pokúša?

„Nie som v žiadnom pokušení, práve naopak. Moje city voči Rune sú neexistujúce, tak ako aj k tebe.“

Cressida sa usmiala. „Dobre teda, budem s tebou hrať tvoju hru.“ Priložila ruky na jeho nahú hrud'. Nevedel rozoznať, či naozaj bola chladná ako ľad, ale to či to bol iba efekt, ktorý naňho mala. „Ale nezabudni: nepotrebujem tvoju ochotu, iba poslušnosť. A ja si ju získam...“

Pritlačila mu dlaň na značku na hrudi.

„Keď som tá vtedy označovala, do jazyky som ukryla prekvapenie.“ Bruškami prstov poklopala po vystúpenej jazve: ruži obklopenej polmesiacom, jej kráľovskom podpise. „Máš v nej kúzlo, ktoré som chcela aktivovať už veľmi dávno, len som na to nemala príležitosť.“

Naklonila sa k nemu a perami sa dotkla ruže.

Gideona striaslo. Túžil sa od nej odtiahnuť, ale pevne zovretý mocou jej kúzla sa na nič nezmohol.

„Toto tá bude bolieť,“ zašepkala.

Bolo to slabé slovo.

Gideonom prenikla bolesť ako blesk, páčila ho ako žeravá láva a rozlievala sa mu po tele. Akoby ho Cressida znovu označila, ibaže tentoraz mu na kožu nepriložila žiaden opálený kutáč a nespálila ju.

Ale tá bolesť bola rovnako intenzívna.

Najprv sa snažil nemykať, ale o chvíľu nato kričal od bolesti.

Zdalo sa, že tá horúčava nikdy nepominie, že celý zhorí zvnútra. Túžba po smrti a bolesť v rozkroku po Runinom útoku sa s týmto nedala porovnať.

Rune.

Spomienky na ňu sa držal ako kliešť. Myslel na jej vzdorovito vztýčenú bradu, na nadávky, ktorými ho počastovala, a na fľašu whisky letiacu na jeho hlavu.

Nedávalo to žiaden zmysel. Nenávideli sa, lenže akonáhle sa pokúsil myslieť na niečo iné, pohltila ho bolesť a znovu ho celého ochromila.

Len čo bolesť začala prerastať v agóniu, intenzívne myslel na Rune, na vôňu jej pokožky, alkohol v jej dychu a rozhorúčené telo, keď ju pritlačil k stene.

Zakrátko mu nestačila ani spomienka na ňu. Oheň pohltil aj Rune a doslova mu ju vypálil z mysle.

Prestalo to, až keď začal prosieť o smrť.

Cressida od neho odtiahla ruku a bolesť razom zmizla. Nebyť toho kúzelného brečtanu, Gideon by sa zosypal na zem. Z vlasov sa mu rinul pot a stekal mu dole chrbtom. Celé telo sa mu chvelo od bolesti.

Ava celý ten čas stála pri umývadle a upravovala si mejkap.

Cressida k nemu pristúpila.

„Povedz, ako veľmi som ti chýbala,“ šepla a prešla mu bruškom prsta po hrudi. „Povedz, že si na mňa nikdy neprestal myslieť.“

Gideon sa snažil byť pokojný, nerozčúliť sa. Nech už naňho uvrhla akúkoľvek bolesť, nepoddá sa jej. Tentoraz musí byť ako z ocele, a nie z mäsa a kostí.

V očiach mala ľadový chlad. „Dostaneš buď moju lásku, alebo zlobu.“

Je v tom snád' nejaký rozdiel?

Pohľadila mu krk, pritiahla si k sebe jeho tvár a takmer sa mu dotýkala úst. „Tak, čo si vyberieš, miláčik?“

Gideon zísal na stenu za ňou a snažil sa obrniť pred čímkoľvek, čo ho čakalo. Ak to urobí, ak sa prinúti nič necítiť a bude bezcitný ako tá pištoľ na umývadle, bude úplne jedno, čo teraz Cressida urobí.

„Poddáš sa mi dobrovoľne alebo ťa mám k tomu prinútiť?“

PIATA KAPITOLA

RUNE

VÚTROBÁCH chodby sa Rune oprela o dvere toalety, ruky zvierala do pästí a celá sa triasla od hnevu.

Všetko, čo kedysi cítila ku Gideonovi Sharpovi bolo preč. Nenávratne preč. Zachvátil ju úplne iný cit, pravý opak lásky: divoká a neukojiteľná nenávisť.

Aké dievča sa už len zamiluje do niekoho, kto pohŕda jej podstatou a túži po jej smrti?

Patetické dievča, ktoré sa vôbec nemá rado.

Rune už viac nechcela byť týmto dievčaťom.

Zabudni naňho.

Existovalo veľa kúziel na vymazanie spomienok. Kiežby Rune nejaké poznala, aby mohla vymazať každú spomienku na Gideona. Doteraz ho cítila vo svojej blízkosti, akoby ju kapitán Krvavej stráže stále pritláčal o tú stenu. Cítila na sebe jeho neoholené strnisko, pery len kúsok od nej, jeho spaľujúci pohľad.

Najradšej by sa zo všetkého vykričala. Túžila odtiaľto odísť a navždy naňho zabudnúť.

Ibaže tam vnútri s ním zostala Cressida.

Gideon jej raz povedal, čo mu kráľovná bosoriek vykonala, ibaže akosi zabudol na to, že ak sa niekedy znovu ocitne v Cressidiných pazúroch, tie choré veci mu urobí znovu.

Teraz je opäť v jej moci.

Rune silno prižmúrila oči.

To preto ju žiadal, aby ho zastrelila. Radšej by si vybral smrť, než znovu čeliť tomu, čo s ním Cressida zamýšľa urobiť.

Prišiel ťa zabiť, pripomenula si.

Tak veľmi chcela, aby jej bol ukradnutý, pretože ona mu určite bola. Ináč by jej nepriložil pištoľ k hlave a nemeral by sem cestu, aby ukončil jej život.

Zrazu začula jeho zmučený výkrik.

Ten zvuk ju prebral, akoby sa v nej niečo pohlo.

Otočila sa tvárou k dverám toalety a srdce jej bilo ako o život.

Gideon kričal čoraz hlasnejšie.

Rune zvierala ruky do pästí tak silno, až sa nechtami zabárala do dlaní. Za to, čo jej urobil, ho nenávidela a považovala ho za svojho najväčšieho nepriateľa, ale napriek tomu ju jeho agónia ničila.

Čo mu tam Cressida robí?

Pristúpila k dverám, schmatla kľučku a túžila ich otvoriť. Tak veľmi chcela...

Čo také?

Ak mu teraz pomôže, zradí tým Cressidu. Hoci je pre ňu momentálne cenná, neznamená to, že je aj nenahraditeľná. Pokojne by tam mohla napochodovať a prosiť ju, aby s tým prestala, ale Cressida by sa jej vysmiala do tváre, ba aj horšie – ublížila by mu ešte viac.

Aj keby ho vedela zachrániť, Gideon by sa ju znovu pokúsil zabiť a zrejme by sa mu to aj podarilo.

Lenže čo sa stane, ak nič nespravím?

Keď Gideonove výkriky utíchli, bolo to ešte horšie. Kým kričal, znamenalo to, že je stále nažive.

Pred chvíľou sa ťa pokúsil zabiť! Nezaslúži si tvoju ľútosť ani pomoc!

Niečo ju však škrelo a nedokázala sa toho zbaviť.

Gideon mal tam vnútri výhodu. Pokojne ju mohol zastreliť a ani jej o sebe nedať vedieť. Takisto ju mohol zastreliť aj predtým, než sa vybrala na toalety.

Prečo zaváhal?

Malo by jej to byť jedno, úplne jedno. Nemala by sa tým vôbec zaoberať.

„Rune!“

Keď sa obzrela, zbadala Sorena, ako sa k nej náhli bez plášťa, len vo fraku, ktorý mu povieval vo vetre. Po boku mu bežali štyria vojaci. „Počul som, že vás napadli...“

Rune musela pustiť kľučku. Jej povinnosťou bol princ, nie Gideon.

„Odprevadím vás do mojich izieb.“ Soren si ju s kamenným výrazom na tvári premeriaval, či jej niekto neublížil. „Ten zloduch možno nekonal sám. Môže tu mať kumpánov, ktorí sa ponevierajú po paláci.“

Rune sa znovu pozrela na dvere toaliet. *Nemôžem ho tu nechať.*

„Nedovolím mu, aby vám viac ublížil.“ Odtlačil ju a do nosa jej vrazila ostrá vôňa jeho kolínskej. „Zostanete v mojich komnatách, postavím pred ne svoju osobnú stráž.“

„Ale ja...“

„Zostanete tam, až kým to tu pre vás znovu nebude bezpečné.“

Naďalej sa cez plece dívala na dvere toaliet. Silou vôle sa ich snažila otvoriť a prinútiť Cressidu vyviešť Gideona a odovzdať ho palácovej stráž, ktorá by ho odviekla do podzemnej temnice. Nech si tam pokojne zhnije.

Ibaže dvere boli naďalej zavreté. Soren ju ťahal preč. Dvere boli čoraz vzdialenejšie, v hrudi ju pichalo, a len čo zmizli za rohom, boli nenávratne preč.

Prišlo jej zle.

Niečo predsa urobiť musím!

Ale čo?

Nemala dôvod poprosiť Sorena, aby sa tam vrátili. Taktiež bolo veľmi nepravdepodobné, že Cressida prestane Gideonovi ubližovať len preto, že ju o to Rune požiada. Hoci Rune posledné dva mesiace poctivo trénovala so Seraphine, stále nebola taká mocná ako Cressida.

Navyše, ak chcú zachrániť bosorky na ostrove, Cressida je ich jediná nádej.

Rune sa jej teraz nesmie vzpierať.

„Už začínam rozumieť nebezpečenstvu, ktoré vás sprevádza,“ poznamenal Soren, keď im strážne otvorili dvere do jeho spálne a voviedol Rune dnu. „Zabijem toho chlapa.“

„Nech už mu urobíte čokoľvek,“ ozvala sa Rune a počkala, kým strážne odídu a zavrú dvere, „Cressida vykoná niečo horšie.“

V Sorenovej spálni svietilo tlmené svetlo. Rune si chvíľu musela na šero privyknúť. Pocítila ťažkú vôňu škorice a santalového dreva. Keď už rozoznala obrysy izby, všimla si posteľ s baldachýnom, skriňu a toaletný stolík.

„Zamknem ťa tu a vrátim sa, keď si budem istý, že palác je bezpečný a nič ti nehrozí,“ povedal Soren.

Rune ho nepočúvala. Neustále myslela na to, že nedokázala zabrániť Cresside ubližovať Gideonovi. Nemala s čím vyjednávať, nemala jej za neho čo ponúknuť.

Soren však áno.

Zrazu ju osvietilo.

Soren sa už vybral k dverám. Išlo o jeho panstvo, o kráľovstvo jeho otca, a nielen to: Cressida zúfalo potrebovala jeho armádu.

Rune ho nemohla žiadať o záchranu muža, ktorý sa ju pokúsil zabiť, ale postačí, ak ho dostane preč od Cressidy.

„Úkryt v spálni a stráže mi bezpečie nezaručia,“ vyhrkla.

Soren razom zastal a obzrel sa, premeriavajúc si jej rozladený výraz. Vedela, ako vyzerá – uplakaná, strhaná, ako obeť útoku. Pod návalom hnevu, lebo sa iný muž opovážil dotknúť jeho snúbenice sa skrýval ten istý pohľad, aký u Sorena videla už predtým.

Mal v očiach túžbu.

Chcel ju.

Za bežných okolností by sa cítila ako zviera zahnané do kúta, ale dnes večer jej to hrá do karát.

Zatiahla ho k posteli, odhrnula baldachýn, chytila ho za ramená a zatlačila, až kým nesedel na kraji postele, s nohami v naleštených čizmách pevne na zemi.

„Ak sa Cressida znovu dostane k moci, nikdy nebudem v bezpečí,“ povedala a prepaľovala ho pohľadom. Vyhrnula si šaty ku stehnám, sadla mu do lona a objala ho okolo krku. „Stále budem v ohrození, až kým spoločne s tvojou armádou nevyvraždí všetkých lovcov bosoriek.“

Pocítila, ako mu stvrdol rozkrok, ale nevšímala si to. Keby sa tak veľmi nebála o Gideonu, bolo by jej to odporné. Bola tu však len polovicou svojej mysle. Druhou bola stále na toaletách.

Musí vytasiť svoje najlepšie zbrane: zvädzanie, pretváрку a spriadanie pavučín klamstiev, do ktorých vláka svoju obeť.

„Musím sa ti s niečím priznať,“ zašepkala s perami na jeho oholenom líci, „až do dnešného večera som si našimi zás nubami nebola istá. Myslela som si, že si ma berieš len preto, aby si sa mnou mohol pýšiť, akoby som bola nejaké umelecké dielo hodné obdivu.“

Chytila ho za zápästia a dala si jeho ruky na boky.

Pohľadom prešiel zo zlatých šiat obopínajúcich prsia na jej nahé stehná.

„A teraz?“ hlesol prerývane.

Zahniezdila sa mu v lone. „Teraz si myslím, že vtedy na tej opere zasiahol osud. Akoby ťa predurčil chrániť ma.“

„Hmm,“ pritakal a perami jej prešiel ku krku.

Rune naklonila hlavu, aby sa k nej ľahko dostal. Za iných okolností by sa jej jeho bozky bridili, ibaže teraz necítila absolútne nič. Túto hru hrala už nespočetnekrát, mala ju dobre nacvičenú a zachránila vďaka nej množstvo bosoriek.

Dnes večer si pripadala úplne cudzia, akoby to nebola ona, kto teraz sedel v Sorenovom lone a akoby to neboli jej ruky, ktorými mu ískala vo vlasoch. Cítila sa ako duch. Skutočná Rune z mäsa a kostí bola niekde inde.

Keď si už uplietla tú pavučinu, musíš ho lapiť, dohovárala si.

Každá premárnená minúta predlžovala Gideonovu agóniu.

„Pamätáš si na to prekvapenie, ktoré som ti spomínala?“ zavzdychala predstierané, keď jej zubami prešiel po kľúčnej kosti.

„Ako by som na to mohol zabudnúť?“ odpovedal, ponorený v jej vôni.

„Bude to dovolenka. Pôjdeme spolu na víkend do Caelisu. Všetko som už zarezervovala: večeru, lístky na balet, izbu v hoteli...“

Pri zmienke hotela sa Soren odtiahol. Modré oči mu potemneli a zreničky sa rozšírili. Zrejme si už teraz predstavoval, čo tam spolu budú robiť.

Musela si to predstaviť aj ona.

Jedného dňa budem musieť v jeho posteli tráviť každý večer.

Zakrátko to nebude už len víkend. Len čo sa zaňho vydá, budú to robiť po zvyšok jej života.

Dostala zimomriavky.

Soren jej rukami blúdil po tele. Hladil ju po stehnách a zašiel jej pod šaty.

*Rune Wintersovú možno nepoznám, ale Karmínovú môžem áno.
A ju nikto v kľetke neuväzní, šepkal jej v mysli Gideonov hlas.
Už teraz ľutujem muža, ktorý jej pristihne krídla.*

Rune schmatla Sorena za zápästia a prerušila ho. „Musíš pre mňa niečo urobiť.“

„Áno?“ hlesol zadýchane.

„Spečať spojenectvo s Cressidou už dnes večer. Zajtra to v Caelise spolu oslávime.“

Oboma rukami si ju pritiahol za krk a zadíval sa jej do tváre. „V poriadku,“ povedal a chystal sa jej venovať ďalší bozk. „Pôjdem za ňou, hneď ako...“

„Nie!“ Donútila sa červenáť. „Choď za ňou teraz. A nedaj sa odbiť.“

„Dobre, dobre!“ zasmial sa, prehliadnuc jej motívy. Nato jej jemne stisol stehná. „Považuj to za vybavené, miláčik.“

Odtiahol sa od nej, vstal z postele a naposledy jej venoval túžobný pohľad. Potom prikázal svojim vojakom strážiť dvere, a keď vyšiel von zo spálne, zamkol ju tam.

ŠIESTA KAPITOLA

GIDEON

„**K**OMU mám ublížiť, aby si spolupracoval?“
Útla Cressida sa dívala na Gideona a stála len kúsok od neho. Ava stála za ňou pri umývadle a uhládzala si vlasy.

„Niekomu zo služobníctva?“ zatiahla sladko, keď jej neodpovedal. „Alebo nejakému dieťaťu?“ Na chvíľu sa odmlčala, prešla mu dlaňou po hrudi a zastavila sa tesne nad gombíkmi nohavíc. „Či vari Rune Wintersovej?“

Zaškľabil sa, ale zrejme si to zle vysvetlila, lebo dodala: „To, čo som ti urobila, viem poľahky urobiť aj Karmínovej moli. Vlastne,“ usmiala sa a odopla mu prvý gombík, „by si sa tomu mohol prizerať. Páčilo by sa ti to?“

Napol sa mu každý jeden sval.

„Určite by to bolo veľmi zábavné...“

Začala mu odopínať druhý gombík, ale náhle ich prerušilo klopanie.

Obzrela sa ponad plece a prižmúrenými očami prepaľovala dvere. Ava sa odvrátila od umývadla a šla otvoriť.

„Pošli ich preč,“ kázala jej Cressida.

Ani to nestihla dopovedať a dvere sa roztvorili.

Ava zamrela na mieste. Dnu kráľovsky vpadol princ Sorgen v tmavomodrom fraku. Vyzeral trochu nervózne. Cressida

sa obrátila na votrelca, ale len čo zbadala princa, ovládla svoj hnev.

„Pane môj,“ pozdravila ho veselo, no zdržanlivo. „Mrzí ma, že sme vám spôsobili problémy, len čo...“

Soren iba mávol rukou a prerušil ju, dívajúc sa na Gideona. „Toto je ten grobian, ktorý napadol slečnu Wintersovú?“ spýtal sa.

„Presne tak, zajala som ho kúzlom. Kým pôsobí, neublíži vám,“ vysvetlila mu.

Soren predstúpil pred Gideona, vystrel sa a dal si ruky za chrbát, čím mu pripomenul, že nie je len obyčajný princ, ale admirál. Boli v rovnakom veku, no vďaka skúsenostiam na mori bol Soren ošľahaný morským vetrom a pôsobil staršie.

Gideon bol od neho mierne vyšší, a tak sa naňho musel Soren dívať zdola. Mal pocit, že princ by si s ním výšku najradšej vymenil.

Pri pohľade naňho Gideon premýšľal, kde všade sa dotýkal Rune. Tej Rune, ktorú tu našiel opitú a uplakanú.

Začal myslieť na veci, na ktoré by vôbec nemal.

Čo mu dovolí s ňou robiť, keď sú sami?

Zahorel a srdce mu bilo až v hrdle.

Soren zvrátil pery, akoby sa díval na zdochnutého potkana. „Ako si sa opovážil dotknúť sa jej!“

Gideon by na to najradšej nič nepovedal, ale neovládol sa.

„Ja sa jej aspoň nehnusím.“

Soren očervenel.

Tresk!

Gideon zrazu pocítil princovu päšť na svojej tvári a z tej sily ho odhodilo na bok. V ústach pocítil krv a odplňul ju na princovu bielu kravatu.

Zdalo sa, že mu princ uštedrí ďalšiu ranu, alebo ho rovno zaškrtí, ale nestalo sa tak, pretože zakročila Cressida.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Nespůtaná bosorka***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.